

Nr 519.

Av herr **Königson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 60, med förslag till lag om yrkesskadeförsäkring m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 60 med förslag till yrkesskadeförsäkringslag föreslås, att rätten att utfå skadestånd i form av livränta efter man som avlidit genom yrkesskada skall vidgas att även omfatta kvinna, med vilken den avlidne sammanlevt under äktenskapsliknande förhållanden.

Denna utvidgning måste anses som en väsentlig avvikelse från nu gällande bestämmelser, när det gäller skadeståndsrätten, såsom de kommit till uttryck i 6 kap. 4 § strafflagen. Nu hänvisas det i propositionen visserligen till att jämförbar avvikelse redan gjorts i folkpensioneringslagen, men då är att märka, att det där rör sig om understöd som utbetalas av allmänna medel, under det att det i det nu aktuella fallet är arbetsgivarna som skall sättas i särställning när det gäller skadeståndsskyldighet. Det kan knappast anses vara rimligt, att arbetsgivaren skall åläggas skadeståndsskyldighet gentemot en person, mot vilken den hos honom anställde, som avlidit genom yrkesskada, inte haft någon underhållsskyldighet. Att märka är också, att det kan röra sig om livräntor, som kan äga ett värde av över 100 000 kronor.

Fråga är dessutom, om inte ett par, som sammanlever utan att samlevnaden legaliserats genom vigsel, genom vad här föreslås kommer i ett bättre läge än ett par, som förenats i äktenskap. Under sammanlevnaden har de förra inga skyldigheter gentemot varandra, när det gäller underhåll, men plötsligt skall, när mannen avlider genom yrkesskada, den kvinnliga parten i en dylik förbindelse ges samma rätt till skadestånd som änka. Det finns väl knappast anledning att på detta sätt ge den kvinnliga parten i en fri förbindelse en bättre ställning än en gift kvinna.

Samtidigt innebär ett bifall till vad som här föreslås utan tvivel ett föregripande av den pågående utredningen om en revision av skadeståndsrätten, och det synes oss under alla omständigheter rimligt, att man avvaktar resultatet av denna utredning, innan man gör den här föreslagna utvidgningen av skadeståndsrätten.

Med stöd av vad vi sålunda anfört får vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 60 vad det gäller rätt för kvinna, som under äktenskapsliknande förhållanden sammanlevt med man som avlidit genom yrkesskada, att utfå livränta.

Stockholm den 17 februari 1954.

Ture Königson.

A. Widén.

S. Rimås.